

## ת"פ 20/43394 - מדינת ישראל נגד נילי ריבנוביץ

בית משפט השלום בבאר שבע  
ת"פ 20-02-43394 מדינת ישראל נ' ריבנוביץ

לפני:	כבוד השופטת אחינעם צוריאל
בעינוי:	המאשימה
מדינת ישראל	ע"י ב"כ עוה"ד שגיא אבנעים
נגד	
הנאשםת	נילי ריבנוביץ
	ע"י ב"כ עוה"ד רינת יהב

### גזר דין

### רקע

1. הנאשםת הורשעה בהכרעת דין מיום 14.1.24 בעובדות כתוב האישום בעבירה של תקיפה עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 12.7.19 בשעות הערב הגיעה הנאשםת למרפאת "ቢקור רפואי" בבאר שבע יחד עם בנה החיל. ד"ר חוסם ابو ציאם (להלן: "המתלון") בדק את החיל, סרב לחתת לו 'גימלים' וכן סרב להפנותו למיאון. הנאשםת צעקה על המתלון, כינמה אותו "סנדלי", הודיעה לו שלא ישאר במקום עבודתו ותקפה אותו בכך שזרקה עליו סטטוסקופ, קופסת כפפות ובקבוק מים קטן (להלן: "חחפצים"), אשר פגעו בחזהו ובפניו של המתלון.

3. בהכרעת הדין קבעתי כי הנאשםת אכן זרקה על המתלון את החחפצים אשר פגעו בחזהו ובראשו ובכך התקיימו יסודותיה העובדיים של עבירות התקיפה. בנוסף קבעתי כי הכוח בפנוי כי הנאשםת תקפה את המתלון, "והתקיפה קשורה למילוי חובתו או תפקידו של הנתקף", כמשמעותו בסעיף 382א(א) לחוק העונשין, שכן מעשה התקיפה בא על רകע היוטו של המתלון רפואי ב"ቢקור רפואי". עוד קבעתי כי מתוקף תפקידו, המתלון נותן שירות לציבור מטעם גופו המספק שירות לציבור. התקיפה הייתה על רകע אי שביעות רצונה של הנאשםת מהטיפול הרפואי שהרופא העניק לבנה. נקבע כי ייסוד הנפשי שעבירה, מתקיים אף הוא, שכן לא נדרשת כוונה לבצע את התקיפהDOI במודעתה של הנאשםת לכך שהיא מבצעת את היסוד העובדתי של העבירה, ושhaija מודעת לרכיבתה הנסיבות. נוכח האמור הורשעה הנאשםת בעבירה אשר יוכסה לה בכתב האישום.

.4. בלב המחלוקת בין הצדדים עומדת עתירת הנאשמה לbijtol הרשעתה.

### **ראיות לעונש**

.5. מטעם ההגנה הוגשו ראיות לעונש כדלקמן:

א. מכתב מהמעסיק של הנאשמה לפיה הרשעה בהליך פלילי תמנע ממנו קבלת רישיון Ciיעצת מס (נ/10).

ב. פירוט התנאים לקבלת רישיון ייעץ מס (נ/5).

ג. טופס בקשה לרישום ייעץ מס שבאות ההצהרות בו נדרשת המועמדת לחתום על אי הרשעות (נ/6).

ד. הרשמה וקבלת לימודי ייעוץ מס (נ/7).

ה. אישור על תואר ראשון ומכתבי המלצה נוספים (נ/8).

ו. מסמכים הנוגעים לאחיה של הנאשמת (נ/9).

### **תמיצת טיעוני הצדדים**

.6. ב"כ המאשימה בטיעונה עמדה על הכלל לפיו נאשם אשר ביצע עבירה פלילתית יורשע בדיון, ורק בנסיבות מיוחדות תתאפשר סטייה מהכלל בהתאם לתנאים שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97) (להלן: "הלכת כתב"). נטען כי תקיפת צוותים רפואיים הינה עבירה שחומרתה רבה ואינה סובלת אי הרשעה. כמו כן נטען כי לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי, שכן מדובר בקורס עתידי שהנאשמת מתכונת לעבור ולא מעבר לכך. עוד נטען כי הנאשמת לאלקח אחריות, כפירה במילויים לה ואף לא בקשה להפנותה לשירות המבחן לשם קבלת תסקירה, ומשכך יש לדוחות את עתירתה לbijtol הרשעה.

אשר לעונש ההולם את מעשה של הנאשמת, ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגעה הנאשמת במעשהיה, בהם זכות המתلون לכבוד, לשלמות הגוף ולשלמות נפש. נטען, כי חומרה יתרה בעבירות אלימות כלפי צוותים רפואיים, אשר הפכו למכת מדינה. עוד נטען כי המעשים בוצעו נוכח העדר שביעות רצונה של הנאשמת מהטיפול הרפואי שקיבל בינה, והנזק שנגרם בגין מגרסת המתلون, לפיה לאחר האירוע חש ברע, נאלץ להפסיק את עבודתו ובמהשך אף סבל מחרדות. נוכח האמור, נטען כי הפגיעה בערכים המוגנים ממשמעותית. משכתב האישום לא כלל עתירה למאסר, עתירה המאשימה למתחם ענישה הנע בין מאסר מוותנה לשנת מאסר. נוכח העדר עבר פלילי, עתירה המאשימה להטלת מאסר מוושך ומרתייע, קנס, התחייבות ופיצוי ממשמעותי למתلون.

.7. ב"כ הנאשמת טענה, כי בגין טיעוני המאשימה, במקרים רבים הליכים בעבירות דומות הסתיימו באי הרשעה, אף היו מקרים שהסתינו בסדר מותנה. אציין כבר עתה, כי על אף האמור, לא הוגשו מטעם ההגנה פסקי דין

שהסתינו באי הרשעה בעבירות של תקיפת עובד ציבור או תקיפת צוותים רפואיים. ההחלטה שהוגשה התייחסה לעבירות שונות כגון: אי נקייה עצדי זיהירות בחיה וכן גנבה בידי עובד. עוד נטען כי הנאשמה עומדת בכל התנאים שנקבעו בהלכת כתוב, ואין מקום לקבוע כי הנאשמה לא נטלה אחריות למינויו לה. הנאשמה לא הרחיקה עצמה מהairoע אלא מסרה גרסה שונה מהמתואר בכתב האישום ובהכרעת הדין, ואף התנצלה על המעשים. לטענתה ההגנה, משסירה המאשימה לסיים את עניינה של הנאשمة בהסדר מותנה, "**לא נותרה לה ברירה**" אלא לעמוד על חפותה.

עוד נטען כי הנאשמה עבדת כמנהלת חשיבות ומעסיקיה מעוניינים לקדמה ולשלוח אותה לקרים להכשרתה ויעצמי מס. אחד התנאים של מועצת יועציו המਸ לקבלת רישיון הוא אי רישום פלילי. משכך, הרשעתה בעבירה תשפט לה נזק קונקרטי. בשולי הדברים צוין כי ברקע לאיירועים, נפילתו של אחיה של הנאשמה, אשר סבל אף הוא מכabi רגליים, במלחמות שלום הגליל, ואף לכך יש לתת ביטוי בגזר הדין.

#### דברי הנאשמה

8. בדבריה לבית המשפט ביקשה הנאשמה להתחשב בה.

#### עתירת הנאשמה לביטול הרשעה

9. על פי ההלכה, האינטראס הציבורי מחייב כי מי שנמצא אשם בדיון ירושע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל, והימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים ווצאי דופן: " **הכלל הוא שיש להרשייע נאשם שעבר עבירה, ומיל שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיעור השיקול גברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטראס הציבורי**" (הלכת כתוב).

10.cid; עיקבות הלכת כתובקבע כי הימנעות מהרשעה תעשה בהתקיימותם של שני תנאים. התנאי הראשון הוא כי טיב העבירה ונسبות ביצועה מאפשרות, באותו מקרה מסוים, לוווטר על הרשעה, מבלתי לפגוע מהותית ביתר שיקולי הענישה. על פי התנאי השני, יש להראות כי הורתת הרשעה על כנה עלולה להסביר פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. עוד נקבע בפסקה כי יש להימנע מהרשעה רק במקרים יוצאות דופן, כאשר היחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעה לבין חומרת העבירה והתועלת של הרשעה לאינטראס הציבורי אינו סביר.

11. ב"כ הנאשמה עתרה ל לבטל הרשעתה של הנאשמת שכן מדובר בעבירה הסובלת אי הרשעה ואף מקרים חמורים יותר הסתיימו באי הרשעה. עוד נטען כי הרשעתה תמנע ממנה לקבל רישיון כועצת מס.

12. לאחר שבחןתי את טיעוני הצדדים, לאור הכללים בפסקתו של בית המשפט העליון, מצאתי כי אין לבטל את הרשות הנאשמת ויש להוtier אותה על כנה.

13. בהלכת כתוב הצע' כב' הש' לוין מספר מבחני עזר על מנת להכריע בשאלת ביטול הרשעה. חלק מן המבחנים שהזכו הם: חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה, מידת הפגיעה של העבירה באחרים, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספת, אם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או מדובר בהתנהגות מקרית ויחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה, ועוד.

14. תנאי מקדים, אם כן, לדין בבקשת נאשם לBITOL הרשעתו היא לקיחת אחריות מצדיו והפנמת הפסול במעשה.

15. הנואשת לא נטלה אחריות למעשה ובחירה מסיבותיה לנשל את ההליך עד תום. לגרסת הנואשת, לא תקפה את המתلون ולא השלים עליו את החפצים שהיו על השולחן, אלא "העיפה" את החפצים הצדיה מבלי שפגעו במתلون. זו הגרסה שמסרה הנואשת בחיקורתה במשפטה, ועליה חזרה בעודותה בבית המשפט. גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם כתוב האישום ואף נדחתה במסגרת הכרעת הדיון. אצין כי לא מצאתי לקבל את עמדת ההגנה, לפיה הנואשת לא הרחיקה עצמה לגמרי מן האירוע, ואין מקום לראות בכך אי נטילת אחריות. עוד אצין כי אף לאחר הכרעת הדיון, בדבריה לבית המשפט, לא מצאה הנואשת לנכון ליטול אחריות על מעשה וניכר היה בטיעוני באת כוחה כי היא דבקה בגרסתה.

16. בנסיבות אלה, שהנאשת לא נטלה אחריות למעשה ולא הפנימה את הפסול שביהם, סבורה אני כי אין מקום להיעתר לבקשתה לBITOL הרשעתה.

17. יתרה מזאת, להרשעה מסר חברתי המוקיע את ביצוע העבירה, ומבטא את הפגיעה בערכיהם המוגנים. הימנעות מהרשעה מעבירה מסר פיסי ומטענה ביחס לפגיעה בערכיהם המוגנים ולחשיבותם. אמנם התקיפה המיוחסת לנואשת אינה ברף גבוי, יחד עם זאת, העבירה בה הורשעה, היא עבירה של תקיפה עובד ציבור ומוספקתני אם סוג העבירה מאפשר לוטר על הרשעה. ברע"פ 2660/05 **אונגרפלד נגד מדינת ישראל** עמד בית המשפט העליון על תפקידו החשוב של בית המשפט במלחמה בתופעת האלים הולכת וגוברת כלפי עובדי ציבור ועל הצורך בהגנה עליהם:

**"הגינות הציבורית מחייבת אף היא כי החברה תפרוש הגנה על מי שפועל בביטוי תפקיד ציבורי למען مليוי משימות בשירות הציבור, ולא תותיר אותו חשוף לנפשו, ללא הגנה כלפי המתנכלים לו במילוי תפקידו. עובד זהה, החשוף לא אחת גם למצבים של סיון עצמי, ראוי להגנת החברה, שאת טובתה הוא מקדם במילוי תפקידו. הותרנו ללא הגנה מיוחדת עלולה לפגוע פגעה קשה לא רק בו, אלא גם באינטרס ציבורי רחב. ומעבר לכל אלה: הגנה על עובדי הציבור מפני פגעה במהלך مليוי תפקידם נועדה להגן גם על דמותו ותדמיתו של השירות הציבורי בעיניו הציבור [...] האינטרס הציבורי הרחב מצדיק, אפוא, פרישת הגנה מיוחדת על השירות הציבורי ועובדיו, בין היתר, בדרך של "שים נורמות פליליות שנועדו למנוע ולהרתיע מפני מעשי פגעה לא רואיה בהם..." (ראו גם רע"פ 5579/10 קרייה נ' מדינת ישראל (להלן):**

"ענין קרייה").

18. הנאשמה הורשה בתקיפת רופא, הממלא את תפקידו. מדובר בהתנהגות אשר ראוי להוקעה ולגינוי. אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונה על צרכיו החיוניים של הציבור, יחושו כי הם מאויימים או ימצאו עצמם מוכים ומוטקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכתם נאמנה. כפי שנקבע בע"פ 6123/05 חתוכה נ' מדינת ישראל (25.12.05) (להלן: "ענין חתוכה"):

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב דברים בו יחש רופא כי הוא מאויים על ידי מטופל או על ידי בני משפחתו בקבallo החלטות מקצועית המסורה לשיקול דעתו. מקל וחומר אין להשלים עם מצב דברים שבו נגרמת לרופא פגיעה ממש בנסיבות כגון אלה. על כן, הצדק עם המשיבה בציינה כי בכגון דא צריך השיקול של הרעתה הרבים לקבל ביטוי מרכזי בעבירה".

וכן בבש"פ 5760/22 אטגר יהודה שחם נגד מדינת ישראל (6.9.22):

"בית משפט זה עומד לא פעם על משנה החומרה שבUberiorum של איומים ותקיפה המופנות כלפי צוות רפואי בעת מילוי תפקידם, ועל כך שמעשים אלו אינם פוגעים רק בזכותו הרפואי אלא בחולמים כולם ובמערכות הבריאות הכולה ועל כן מחייבים התייחסות מחמירה. זאת בפרט לנוכח המציאות שבה התופעה של אירועים כאלה הופכת לנפוצה יותר ויותר והמאבק בה מצוי בראש סדר העדיפויות של הגורמים האמונה על כך במשפטה".

ואף בפסקת בית המשפט המחויזי בברא שבע מן השנה האחרונות בעפ"ג (ב"ש) 14691-01-23 עומר שטרית נ' מדינת ישראל:

"למרבה הצער, תופעת האלים במוסדות הרפואה נוכחת כמעשה של יום ביום. ורק כאשר מתרחש אירוע אלים יוצא לפניו הדבר מגיע לדיון הציבור הכללי".

אללים כלפי צוותים רפואיים הינה מעשה מקומם ובלתי נסבל, ראוי לכל גינוי והוקעה. אין זה מתאפשר על הדעת שאנשי הרפואה, שמלאכתם קשה ותובעתה מטבעה, המשרות את הציבור במסירות יומם ולילה בכל ימות השנה, יהיו חשופים לגחומות של בריוונים חסרי גבולות ויאלצו לספג אויומים ואלים במסגרת עבודתם.

על החברה להזקיע את התופעה בכל דרך אפשרית, בין היתר בהטלת ענישה מרתיעה... מדיניות הענישה המוצהרת בעבירות אללים כלפי צוותים רפואיים הינה של רצינות וחומרה, הנונטת בכורה לשיקולי הגםול וההרעתה".

19. לא נעלמו מעיני הנسبות שעמדו ברקע לביצוע העבירה. מתווך דאגה כנה לשלומו של בנה החיל, ותחשוויתה כי הוא אינו מטופל רפואי, תקפה הנאשמה את המתלוון. עוד נתתי דעתך לכך שהנאשמה שיכלה את אחיה במלחמת שלום הגליל לאחר סיבול מבעיות רפואיות ברגלו. יחד עם זאת, בית המשפט העליון חזר וקבע כי מעשי אלימות כלפי צוותים רפואיים ננקטים לא פעם על ידי אנשים הנמצאים במצבה אישית. מאחר שהוא נקודת המוצא, הרי שיש לתת לנסיבת זו משקל נמוך ויש להעדיף ככל את האינטרס הציבורי של שמירה על שלמות גוףם ונפשם של הצוותים הרפואיים. כפי שקבעה כב' הש' חיות (כתוארה א' בעניין חתוכה):

**"ראוי להדגיש כי תקיפה רופא על ידי מטופל או בן משפחתו מתרכשת בדרך כלל בסביבה המתאפיינת בסערת רגשות בשל שעת המשבר ושל המצוקה בה שירותים הנוגעים בדבר מטבע הדברים. נסיבות אלה, כשלעצמם, אין בהן אפוא כל רבota ואכלל אין מקום להביאן בחשבוν כשייקול ל��ולא".** (וכן ראו דבריו השופט לוי בע"פ 2712/09 **شمילוב נ' מדינת ישראל**, (18.11.09))

20. בנסיבות אלה, ועל אף שלא מדובר בתקיפה ברף אלומות גבוהה איינני סבורה כי העבירה בנסיבותיה מאפשרת ביטול הרשעה.

21. לטעמי, הנאשמה אף לא הוכחה קיומו של נזק קונקרטי וממשי לsicco שיקומה. נטען כי כוונת הנאשמה עובדת כמנהלת חשבונות ומעסיקיה מעוניינים לקדמה ולשלוח אותו לкорוס להכשרה יועצי מס. ב"כ הנאשמה הפנתה לתנאים הנדרשים לקבלת רישיון כיעץ מס, המופיעים באתר מועצת יועצי המס, מהם עולה כי אחד התנאים לקבלת רישיון הוא אי רישום פלילי. עוד הוגש טופס הבקשה להירשם כיעץ מס, ממנו עולה כי על המבקש להצהיר כי לא הורשע בעבירה שיש בה משום קלון בעשר השנים שקדמו להגשת>bקשה. יחד עם זאת בטופס צוין כי אף אם קיימת הרשעה כאמור, המבקש רשאי לנמק ולשכנע מדוע אין בכך בכך למנוע את רישומו בפנקס יועצי המס. מהאמור עולה כי הדבר מסור לשיקול דעת הגורמים המוסמכים, ולא כל רישום פלילי ימנע מהנאשמה את קבלת הרישיון.

22. אין חולק כי הרשעה פוגעת בכל אדם נורමטיבי ועלולה לפגוע באפשרויות קידומו ותעסוקתו בעתיד. עם זאת, אל לו לבית המשפט לשים עצמו בנעליו של הגורם המוסמך במועד יועצי המס. הטענה שההרשעה تسכל את אפשרות הנאשמה לקבל רישיון כיעץ מס לא הוכחה. הדבר עולה בקנה אחד אף עם פסיקת בית המשפט העליון אשר קבע בשורה של פסק דין כי במקרים בהם הרשעה עלולה למנוע מנאותם המשיך לעסוק במשלח ידו, יש להוותר את החלטה בעניין לגורמים המוסמכים. כך לגבי נאשם שלמד משפטים (רע"פ 841/20 **מוסא אלדין נ' מדינת ישראל**), מורה במשרד החינוך (עפ"ג (ח') 16-12-59168 ספוא נסירה נ' מדינת ישראל), סטודנט לרפואה (רע"פ 18/5018 **עומר בזגלו נ' מדינת ישראל**), רופא שאים על אשתו (רע"פ 1/15 **פנחס כצמן נ' מדינת ישראל**) וכן נאשם בעל רישיון לעסוק בתיווך ובבעל רישיון לשמש כمدביר (רע"פ 19/1240 **עופר בר לוי נ' מדינת ישראל**).ifsים הדברים שבעתים ממשדבר בנאשמה שאין זה משלח ידה. לא מדובר בנזק אשר עשוי להוותר את הנאשמה מחוסרת תעסוקה. הנזק הנטען הוא בבחינת נזק אפשרי לתוכניות תעסוקה עתידיות של הנאשמה. פסיקתו של בית המשפט העליון עקבית וברורה, ולפיה על מי שմבקש להימנע מהרשעה להראות כי הרשעה תזיק לו נזק **קונקרטי**

ובلت-מידתי. הנואמת לא עמדה בנטול זה.

23. אף אם אפנה לשיטת "מקבילית הכוחות", אשר באה לידי ביטוי בפסקת בתי המשפט המוחזים לאחרונה ולפיה:

"כל שמעשה העבירה חמור יותר, נדרש הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטית ולא יהא די בתרחיש תיאורטי או אף בהוכחת מידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי. מנגד, ככל שמעשה העבירה קל יותר, אפשר כי בית המשפט יטה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר." (עפ"ג 66903-07-20 (ב"ש) 27326-12-21  **יצחק קיזר נ' מדינת ישראל** (להלן "ענין קיזר"), עפ"ג (ב"ש) 26443-03-15 גוטרמן נגד מדינת ישראל (15/08/30); עפ"ג (ב"ש) 61054-07-21 חמו נגד מדינת ישראל (21/11/07)).

התוצאה תהיה דומה. בשים לב לעבירה בה הורשעה הנאשם, ומאחר שהנאמת לא נטלה אחריות למעשה, הימנעות מהרשעה תיפגע באופן חמור באינטרס הציבורי ובشكولي גמול והרתעה.

#### **קביעת מתחם העונש הולם**

24. מתחם העונש הולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעקרון הילמה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. ביחס עקרון הילמה וקבעת מתחם העונש במקרה קונקרטי יתחשב בית המשפט בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונسبות הקשורות ביצוע העבירה.

25. הערכים החברתיים אשר נפגעו ממעשה של הנאשם הינם פגעה בערך המוגן של ביטחון הציבור, כבוד האדם וזכותו להגנה על שלום גופו ונפשו. בנוסף, פגעה בעובד ציבור טומנת בחובה פגעה בשירות הציבור כולו, ופגעתה במוטיבציה של שירותו הציבורי לשרת שירותיעיל לאזרחות. עבירות מסווג זה מחייבת להגביר את ההגנה על עובדי הציבור, ובעיקר בהגנה על רופאים, כפי שפורט בהרחבה לעיל.

26. אשר לנسبות ביצוע העבירה, הנואמת השלים על המתלון חפצים אשר פגעו בחזהו, אך לא גרמו לו לחבלה. לדברי המתלון, לאחר המקרה, חש צורך לסיים את יום העבודה, וכעבור חודשיים עזב את מקום העבודה. נוכח האמור לעיל הפגיעה בערכים המוגנים הינה בעוצמה בינונית.

א. בוחינת **מדיניות הענישה הנהוגת** מלבדת כי ענישה בעבירות אלימות כלפי צוותים רפואיים נעה בין מסר מותנה למספר חדשני מסר שיכל וירצז בעבודות שירות. ראו למשל:

ב. רע"פ 3695/20 **שי חן נ' מדינת ישראל** (22.6.20) - המבקש הורשע ביצוע עבירות איום ותקיפה

עובד ציבור לאחר שתקף שני רופאים בסטיירות ואגרופים בסמוך למרפאה עקב חוסר שביעות רצונו מהטיפול שקיבל בנו במרפאה. בית משפט השלים קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חדש מסר שריצו בדרך של עובדות שירות ועד 12 חודשים בפועל, וכי הסדר הטיעון שנקבע בו עונש שעوت של"צ בלבד, חורג ממנו במידה ניכרת. בסופה של יום נגזרו על הנאשם 6 חודשים שריצו בדרך של עובדות שירות, מסרים מותנים ופייצויים בסך 4,500 ש"ח. ערעוורו של הנאשם נדחה הן בבית המשפט המ徇זיו והן בבית המשפט העליון.

ג. עפ"ג ( חיפה) 1302-01-21 **מדינת ישראל נ' דיאן** (15.7.21) - המדינה ערערה על קולת העונש של הנאשם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש ותקיפת עובד ציבור. הנאשם תקף במכות אגרופים ושריטות עד שהfail לרצפה רופא ומנהל מחלקה בבית החולים עקב חוסר שביעות רצון מהטיפול שקיבל. בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם ומעמדו הרפואי, בית המשפט המ徇זיו הותיר על כנמ את רכיבי הענישה שנקבעו בבית משפט השלים; 4 חודשים מסר על תנאי, התchiaיות ופייצוי בסך 3,000 ש"ח לכל אחד משני המתלווננים, והוסיף 200 שעות של"צ.

ד. ת"פ (כפר סבא) 40135-03-20 **מדינת ישראל נ' אסף בר סלע** (9.5.22) - הנאשם הורשע בעבירות תקיפת עובד רפואי, לאחר שהיכה רופא בידו שאחזה כוס קפה, בעת שאשתו הייתה מאושפצת בבית החולים לאחר לידה, והתפתחה ויכוח בין הנאשם לרופא. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מסר על תנאי ל-9 חודשים לאחר לידה, והתchiaיות ויפוי בין 3 חודשים ל-12 חודשים לתקופה של 3,000 ש"ח והתchiaיות.

ה. ת"פ (רמלה) 57609-12-16 **מדינת ישראל נ' יוסף אלגמל** (28.6.21) - בית המשפט הרשיע את הנאשם לאחר שמיית ראיות, בתקיפת עובד ציבור, איום ותקיפה הגורמת חבלה, לאחר זהה أيام ותקיף רופאה במרפאה וזרק לעברה כסא בשל ויכוח הקשור להפניה למין. העונש שהושת על הנאשם כולל 22 חודשים מסר בפועל, מסר על תנאי, פייצוי בגובה 20,000 ש"ח למטלוננת וקנס בגובה 7,000 ש"ח.

ו. ת"פ (בית שמש) 29405-06-15 **מדינת ישראל נ' חיים ממו** (23.3.17) - הנאשם הודה והורשע בתקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א), לאחר שהיכה בצווארו רופא במרפאה בעקבות ויכוח בעניין מתן טיפול רפואי. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מסר מותנה ועד למסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, ועל הנאשם נגזרו 4 חודשים מסר על תנאי, 150 שעות של"צ, פייצוי בסך 1,000 ש"ח למטלוןן.

ז. ת"פ(חדרה) 57377-11-21 **מדינת ישראל נ' עשור(עציר)** (30.1.22) - הנאשם הורשע, בין היתר, בתקיפת עובד רפואי. לאחר שהגיע לחדר המין בבית החולים "שער מנשה" ודרש להתאשפז. הרופאה סירכה לאשפזו בהעדר הצדקה רפואי. בנסיבות אלה, קילל הנאשם את הרופאה ואת הוצאות הרפואי, חבט באמצעות מכת אגרוף בחולון בחדר המין וכתוכאה מכך החולן נשבר אף בעט מספר פעמים בראש החולן. הנאשם אף יrisk על הרופאה. על הנאשם נגזרו 4 חודשים מסר בפועל וענישה נלוית.

27. מכל המקובל לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשمت נע בין מאסר מוותנה ל-9 חודשים מאסר בפועל בגין עונשה נלוית.

**קבעת העונש המתאים בגדרי המתחם**

28. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומר או לקולא. הנאשمت לא נטלה חלק בהליך שיקומי.

29. הנאשמת בת 55 ונדרת עבר פלילי. מדובר באירוע נקודתי ויחיד בחיה של הנאשمت אשר ארע לפני ארבע שנים ולא חזר על עצמו. עוד נתתי דעתך לפגיעה של העונש בנאשمت ובמשפחה, ולנזק שעלול להיגרם לאפשרויות תעסוקתה מהרשעתה בדיון.

30. הנאשמת כפירה במיחס לה ואין לזקוף זאת לחובתה. עם זאת, אין היא זכאית להקללה לה זוכה נאשם שהודה, רקח אחריות וחסר זמן שיפוטי.

31. בנוסף לאמור לעיל, יש ליתן את הדעת אף לשיקולי הרתעה. חברות שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהוגות אלימה ופורעת חוק או לגנות כלפיה סובלנות או סלחנות. אין כל ערך ברטוריקה המגנה אלימות כאשר אינה מגובה בענישה מרתעה.

32. נוכח עמדתה העונשית של המאשימה, מצאתו למקם את עונשה של הנאשمت בתחום המתחם ולהשיט עליה עיצום כספי, בדמות פיצוי לנפגע העבירה. מעשייה של הנאשמת מחייבים פיצוי הולם, שייהי בו משומח הכרה בנזק הנפשי שנגרם לנפגע העבירה. הפיצוי הינו עונש חינוכי משלים, שיש בו כדי לסייע לנאשמת להפנים את אחריותה לנזק שגרמה.

**סוף דבר**

33. אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר מוותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום תüberor הנאשמת עבירת אלימות מסווג עונש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר מוותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים

מהיון תעביר הנאשמת עבירות אלימות מסווג פשע.

ג. פיצוי ע"ס 2,000 ₪ למתלון, ע"ת 3, אשר ישולם עד ליום 1.8.24.

**את הפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:**

**תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגביהה בכתובת:**  
[www.eca.gov.il](http://www.eca.gov.il).

**תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפון של מרכז הגביהה, בטלפון שמספנו 073-5000 \*35592 או,**

**תשלום בזמן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברו תשלום).**

**זכות ערעור כחוק.**

**ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, בנסיבות הצדדים.**